

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенските разноски.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плъвенъ.

Д-во „Съгласие“ — Плъвенъ
 Ма въ последната пристави се по-
 стѣ се плаща по 2 ст. Обявления от
 по 5 ст. Обявления от
 ле съобразуване.
 Неплащането не се приематъ и необнародъ.
 връщатъ, освѣтъ ако са придружени съ пощенска марка.
 Листок не се

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

Съобщава се, че Ангелъ Гечевъ на имения си день Арахангеловъ-день, нѣма да приема посѣщения. 1—14—1

СЪОБЩЕНИЕ.

Съобщаваме на всички приятели и земледѣлци въ Южна България, че постоянния комитетъ на Българ Земл. Народенъ Съюзъ е назначилъ г. Д. Рашевъ изъ Ст.-Загорско за организаторъ въ Ю. България. Умоляваме всички настоятели на дружбитѣ и съчувственицитѣ на това народно сдружаване, до които се той отнесе, да му даватъ нужното съдѣйствие.

Съобщаваме още на всички землед. дружби и членове на дружбитѣ, че устава на Бълг. Земл. Народенъ Съюзъ, приетъ отъ III Землед. конгресъ, е отпечатанъ вече и всѣка дружба и членъ на организацията може да си го достави отъ редакцията, като испрати 20 ст. въ пощенски марки.

Отъ канцеларията на комитета.

ПОКАНА.

Поканваме настоятелствата на дружбитѣ на Бълг. Земл. Народ. Съюзъ да съобщаватъ въ редакцията ни за публикуване ония житейски случки, които се отнасятъ по живота и интереса на Българския земледѣлецъ.

Слѣдъ конгреса.

Както споменахме въ по прѣдния брой на „Землед. Защита“, на третия земледѣлски конгресъ въ София станаха бурни разисквания по въпроса: каква да бжде организацията. Групата, избраници народ. прѣдставители отъ земл. съюзъ, се раздѣли на двѣ: еднитѣ на чело съ г. Кормановъ и др. прѣдлагаха, организацията да остане чисто економическа и да се присъединява къмъ политическите партии. Другата, на чело съ г. Забуновъ, прѣдлагаше: земл. организация да бжде отдѣлна политико-економическа, което се и прие отъ конгреса.

Сега да видимъ правъ ли е конгреса съ това измѣнение или не.

Нѣ прѣди това нека ни бжде позволено да се повърнемъ малко на дире. Още при създаването на разнитѣ политически партии, всѣка отъ тѣхъ се прѣдставяше, че има за едничка и главна цѣль подобрене поминъка на българските поданници, а най-главно на земледѣлца, който е болшинството. Съ тази главна цѣль при всѣки изборъ тѣ отправяха апели съ разни обещания къмъ земледѣлцитѣ и благодарение на наивността на селянитѣ, всѣкога сполучваха.

Близо 24 години отъ освобождението ни и прѣзъ това вре-

ме даде се възможность на всички политически партии да додатъ на власт. Тѣ управляваха, вършиха много работи, нѣ за земледѣлца, за подобрене поминъка му нищо не направиха. Напротивъ докараха го до това положение, че той остана голъ. Даже нѣщо повече. Яви се Радославовата партия, която отиде толкова далеко, че прѣгърна оная вѣхто-истъркана система за събиране данъцитѣ, която нѣмаше друга цѣль освѣтъ събиране повече пари и която налагаше данъкъ на труда на селянина. Това бѣше върха на експлоатацията.

Селянина, който до тогава наивно се мамеше, защото бѣ заблуденъ, се окопоти; той виде че всички до тогавашни политически партии го лъгали; той виде грозотата ако съ смирение да слуша обещанията имъ и вдигна гласа си. Той пожела да се отрече веднѣжъ за винаги отъ тия лъже-доброжелателни политически партии и се згрупира въ едно; като се присъедини къмъ съществуващия Земледѣлски Съюзъ, чрѣзъ когото иска да каже своята неволя и да иска помощъ. Този съюзъ, който вече съществува повече отъ двѣ години, нѣма за цѣль дохаждане на властъ: той нѣма за цѣль да прави прѣломъ въ политиката на България спрямо други държави, нѣма за цѣль да създава мѣроприятия само въ полза на земледѣлца, а въ ущърбъ на другитѣ съсловия въ страната. Неговата цѣль е една справедливостъ по отношение данъка, едно зачитание правата му. Както изрично е казано въ устава, неговата цѣль е подобрене земледѣлцето и клоноветѣ му, нравственото и материално подобрене на земледѣлца и народа изобщо. Той има за цѣль да прокара редъ мѣроприятия, които се изискватъ отъ нуждитѣ-мероприятия които докарватъ самосъзнание и добруване. Какъ може той да постигне тази цѣль? Чрѣзъ голи проповѣди ли? Чрѣзъ митинги ли или чрѣзъ политическите партии, които до тогава го лъгаха? Нито съ едното нито съ другото. Той съзна, че лицата които се испращатъ въ оная свѣщенна ограда, Народното Събрание, сж едничките, които ще му помогнатъ. Отъ ония, които до тогава испращаше, вдигна довърнето си и рѣши да испрати свой хора. Хора, на които той има довърне и които сж отъ негова занаятъ. Ако всички земледѣлци въ страната, еднакво мислеха, еднакво разсуждаваха, задачата на сѣюза лѣсно щѣше да бжде рѣшена; нѣ понеже голѣма частъ отъ тѣхъ сж много прости и обвързани съ съществу-

ващитѣ партии, то за постигание цѣльта си, сѣюза прибегна къмъ срѣдства упомѣнати въ устава.

Самото обстоятелство, че земледѣлската организация поиска и испрати въ Народното Събрание свой хора; обстоятелството, че за да постигне тази цѣль дѣйствуваше се на общо партизанско начало, дойде да покаже една празнота въ устава на тая организация. Тази именно празнота III-ия конгресъ попълни като опрѣдѣли сѣюза да бжде не само организация економическа както бѣ, а и политическа.

Противницитѣ на тази политико-економическа група, които, благодарение на нея, дойдоха въ Н. събрание, осжждатъ постѣпката на конгреса, не за това, че тѣ неразбиратъ истинското значение, не за това, че тѣ милеятъ за земледѣлца, а защото се подвѣдоха отъ съществуващитѣ сега партии, които чрѣзъ тѣхъ искатъ да разнебитъ сѣюза, защото той е тѣхно страшилище. Партизанитѣ на политическите партии виждатъ че сѣюза ако дѣйствува като политическа група, всѣкоги ще има свой прѣдставители, които, ако не изцѣло по не отчасти ще ги спъватъ, когато ще прокаратъ законоположения вредни за народа ни, затова прибегватъ къмъ срѣдството да раздѣлятъ и послѣ да владѣятъ. Тѣзи партии споредъ насъ не сж виновати, защото, съ това тѣ се стремятъ да постигнатъ цѣльта си, нѣ виновати сж ония членове отъ българския земл. съюзъ, които се съгласяватъ съ тѣхъ и разцепватъ едва що уякчилата се организация.

Тѣ искатъ сѣюза да бжде чисто економически и членоветѣ му да се присъединяватъ къмъ тая или оная партия, коя по общава да изпълни исканията на сѣюза; забравятъ обаче, че тѣзи обещания които се даваха или ще се даватъ сж голи. Най-прѣсно доказателство е сегашното правителство. То общава намаление данъци и пр. нѣ като съуме да привлече нѣкой отъ членоветѣ на сѣюза, не само че не изпълни обещанието, нѣ увеличи поземел. налогъ съ 2000000 лева. Ако въ случая групата земл. избраници не се съгласяваше съ това увеличение, ако тя бѣше изцѣло противъ, не само че не щѣше да има увеличение, нѣ щѣше да стане и намаление, защото двадесетината земл. прѣдставители щѣха да играятъ роля въ днешното шарено Народно събрание. Тази слабостъ на отцепенитѣ другари даде ново основание да се признае сѣюза като политико-економическа организация. Съ това конгреса неправи пристѣпление, нито изменя на програмата си, а иска

за въ бждѣще всички земледѣлски избраници да се държатъ строго спрямо съществуващитѣ политически партии, да се гордѣятъ, че сж частъ отъ този народенъ сѣюзъ, който има за главна цѣль економическото подобрене, а тази цѣль е на земледѣлски сѣюзъ.

Къмъ отстъпницитѣ.

Съ истинска скърбъ въ душата си, днесъ прѣдъ нашитѣ читатели трѣбва да заговоримъ за най-печалния фактъ въ срѣдата на нашата организация, именно за разцѣплението, което стана между дѣятелитѣ въ земледѣл. движение.

Казахме, че това ни е съвършено неприятно. Намъ е тежко да явиме прѣдъ нашитѣ земледѣлци, че въ нашата срѣда, че въ нашитѣ още твърдѣ редки редове, които, напротивъ, трѣбваше да се попълватъ съ по-нови и многобройни борци и дѣатели, — ние виждаме разкопчоване, раздѣлене, даже взаимни борби, взаимни клевети и нападки.

Не, трѣбва на това да се тури край. Прѣстъпно ще бжде отъ наша страна да търпиме това ненормално положение и съ това — съзнателно да обезсилваме и разслабваме нашата организация. Тѣзи организация, която е била нашия идеалъ, която толкова свѣтло се рисува въ нашето въображение, че ще бжде рано или късно единъ мощенъ факторъ въ нашата страна, единъ разуменъ двигателъ, който достойно ще съумѣе да защити не само своитѣ лични, съсловни интереси, нѣ и ония на цѣлия български народъ, — днесъ сжщата тѣзи организация да я считаме немощна, слаба и недостойна да защити даже и собственитѣ свой интереси — това е едно противорѣчие, една безмислица на всички тия господа, които до вчера живѣха съ идеала, че само земледѣлското съсловие, чисто и непокуверено, далечъ отъ нашата обществена и политическа развала, ще можеше да внесе повече разумъ и повече справедливостъ въ нашия несправедливъ държавенъ строй. Това противорѣчие толкова по-рельефно испъква за насъ, като виждаме, че тия досегашни борци за земледѣлската кауза, които знаеха искреноста на нашитѣ политически партии, днесъ всецѣло се прѣхвърлиха въ налото на своитѣ политически кумири, които до сега толкова сполучливо „спасяваха“ положението на българския народъ. Но, има нѣщо друго по-важно отъ това. Нещастнитѣ български земледѣлци, които се зарази съзнанието на собственитѣ имъ интереси, слѣдъ като водѣха една устойчива и побѣдоносна война съ своитѣ потисници; слѣдъ като се създаде една несъскрошима вѣра въ тѣхнитѣ сили, че тѣ сж една вълна, една бура, една стихия, която въ дадени моменти може достойно да брани своитѣ законни пра-

